

heden af at deeltage i de communale Valg. Dette er Noget, der langt mere vil blive følt som en Ubillighed, end at han bliver affaaeren fra de politiske Valg, idet der hos de Allersfleste af naturlige Grunde er en endnu større Interesse for at deeltage i de communale Valg, hvis Udfald saa nær berører enhver Enkelt, end just for at deeltage i de politiske Valg. Jeg finder, at, naar vi have fastsat, at det skal være en Betingelse for at have Afgang til de communale Valg, at man har Indfødsret, hvilket først er skeet efter Vedtagelsen af de nævnte to Indfødsretslove, saa er der ingen Anledning til nu at stærpe Opholdsbetingelsen udover det tidligere fastholdte Maal af 10 Aar. Det er væsentlig dette sidste Spørgsmaal, som det interesserer mig at see afgjort ved Vedtagelsen eller Forkastelsen af det Endringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille, og det er derfor, at jeg skal tillade mig at bede det høie Thing om at give Forslaget sin Stemme. Jeg veed vel, at det maaskee kan siges — det blev jo allerede antydet af den ærede Ordfører —, at det er urimeligt at optage den i Forslaget nævnte enkelte Mand, eftersom der jo kan være flere af de andre Ansøgere, som have faaet Afslag paa deres Begjæring om at optages i Lovforslaget, der kunne have opholdt sig ligesaa længe i Landet som denne Mand, der forøvrigt har opholdt sig her i 13 Aar. Men dertil skal jeg svare, at jeg i saa Henseende har gjort, hvad der fra min Side kunde gjøres, idet jeg har opfordret det meget ærede Udvalg til at gennemgaae alle de Ansøgninger, som saaledes vare indkomne. Naar det høie Thing vil stemme for, at den nævnte Mand bliver optagen, vil der jo heller Intet være til Hindrer for, at Udvalget atter kan gennemgaae Ansøgningerne mellem 2den og 3die Behandling og derefter indstille dem til at optages, der ere ligesaa kvalificerede som den Mand, der her er Tale om. Der er dog et Fortrin, som denne Mand vistnok har fremfor nogen af de andre Ansøgere, og det er det, at han allerede for et Aars Tid siden er bleven løst fra sit undersaatlige Forhold til Preussen og saaledes allerede har opfyldt den Betingelse, som ellers efter Lovfor-

slaget først bliver at opfylde et Aar efter, at den Bedkommende ved Lov har faaet Indfødsret. Det har jo allerede viist sig, at det ingenlunde gjælder om Alle, at de i Virkeligheden opnaae Indfødsret, fordi den bliver tilføjet dem ved Lov, idet der jo er Personer, som have meget Ondt ved at blive løste fra det tidligere undersaatlige Forhold. Men det Fortrin har den nævnte Mand, som sagt, netop fremfor alle de Andre, troer jeg, at han alt er løst fra sit undersaatlige Forhold.

David: Jeg skal tillade mig at opfordre den ærede Forslagsstiller til at tage sit Endringsforslag tilbage, og jeg skal i Fortiend anføre Grunden til denne min Opfordring. Jeg troer nemlig, at det vil gaae flere af de ærede Landstingsmænd, som det gaaer mig, at jeg ubetinget maa stemme imod Endringsforslaget, fordi jeg anseer det for at være uforfatningsmæssigt paa denne Maade at bringe Noget i Forslag til at faae Indfødsret, efter hele den Maade, hvorpaa Indfødsretten meddeles her i Landet, nemlig ved et samlet Forslag fra Indenrigsministeriets Side for alle de Personers Bedkommende, om hvilke der til en vis Tid er Spørgsmaal. Til at opnaae Indfødsret udfordres Thingenes Samtykke samt Kongens og Regjeringens Billigelse. Men blev der nu paa en saadan samlet, af Regjeringen foreslaaet Liste optaget Noget, hvis Optagelse ikke var fremgaaet af Regjeringens Initiativ, saa vilde Regjeringen dog ikke godt kunne nægte sit Samtykke til det samlede Lovforslag. Det vilde dog være besynderligt, om man, naar Regjeringen har foreslaaet tolv Personer til at faae Indfødsret, med hvilke man Intet har at erindre, ved at tilføie en trettende, med hvem Regjeringen kunde have saa Meget at indpende, som blot tænkes kan, vilde tvinge Regjeringen til at nægte de Tolv, som den selv havde foreslaaet, Indfødsretten for den Trettendes Skyld, det vilde være omvendt „for Emed at rette Bager“. Jeg troer, at man i de Lande, hvor der er tillagt ethvert af Thingenes Initiativ, kan søge at faae Indfødsret meddeelt til en Mand, som Regjeringen ikke har villet bringe i Forslag, paa den simple Maade, at